

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Korábban fenti számú ügyemben benyújtott beadványaimban jeleztem, hogy a **Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.K.27.501/2013/28. számú ítélete, valamint a 2009. évi XXXVII. törvény 17. § (8) bekezdése** elleni alkotmányjogi panasz tárgyában Tisztelt Alkotmánybíróság előtt indult eljárásban a Kúria döntésére egyéni alkotmányjogi panaszomat jogfenntartással kiterjesztem és, hogy a Kúria ítélete írásbafoglalt változata kézhezvétele után pontosítani fogom panaszomat. A Kúria Kfv. II.37.107/2015/9. számú ítéletét írásban megkaptam, ennek alapján az alkotmányjogi panaszomat a következőkkel egészítem ki.

Kérem a **Kúria fenti számú ítéletének megsemmisítését**, mert az alaptörvénytől az alábbiak miatt.

A Kúria egyértelmű és tételesen megfogalmazva fejtette ki alaptörvénytől álláspontját, ellentétben az I. fokú bíróság Tisztelt Alkotmánybírósághoz benyújtott eredeti panaszom tárgyát képező I. fokú ítélettel, ami esetében korábbi, az I. fokú ítéletre vonatkozó beadványomban előzetes értelmezése elvégzése is volt szükséges ahhoz, hogy azzal az ítélettel kapcsolatos bármilyen alkotmányos érv kifejtendő legyen.

Minden a korábbi beadványaimban az I. fokú ítéletre elmondott alkotmányjogi érvem érvényes a Kúria ítéletére, és minden az alábbiakban kifejtett érv érvényes az I. fokú ítéletre is.

Azt, hogy a Kúria alkotmányos felhatalmazását önhatalmúlag, hatáskört közigazgatási szervtől elvonva állapított meg egy kötelezettséget, bizonyítja hogy az ítéletben az Evt-nek arra a 40.§-ra hivatkozik, mely szakaszról maga az ítélet állapítja meg, hogy a perben irreleváns, mivel az, az erdőgazdálkodó jogait és kötelezettségeit írja elő, és a pertárgyi erdőnek nincs erdőgazdálkodója, csak erdőtulajosa, ugyanakkor a tárgyi perben vizsgált határozatában az ő, tehát egy erdő tulajdonos kötelezettségeit állapítja meg a Kúria, ugyanakkor a Kúria **nem alkalmazta az Evt-nek az egyetemleges kötelezettségeket, tehát a kötelezettségeket a kötelezett személyétől függetlenül, tehát a nem erdőgazdálkodó tulajdonosokra is vonatkozó jogszabályokat, és az ahhoz tartozó releváns tényállást**, azaz a hatósági körzeti erdőterv létezését és tartalmát, holott erre a keresetemben hivatkoztam, az I. fokú bíróság bekérte a körzeti erdőtervet az alperestől, de az nem nyújtotta be.

Nem arra az egyébként minden kétséget kizáróan megállapítható tényre hivatkozom, hogy az alaptörvénytől az a tény lenne önmagában, hogy a Kúria téves jogszabályt alkalmazott, nem tett eleget indoklási kötelezettségének, vagy okszerűtlen következtetéseket tett, ezek súlyos eljárási jogsértések, de alkotmányjogi panaszomnak nem a tárgyai. Ezekre az eljárási jogsértésekre úgy hivatkozom, mint azok a jogi eszközök amikkel az alaptörvénytől az állapotot vezetett. Maga az Alkotmánybíróság egyébként is több határozatában megállapította már, hogy az alkotmányos sértésnek nem feltétele a jogsértő eljárás, az előállhat formálisan jogszerű eljárási lépések kumulatív hatásaként is. Más kérdés, hogy általában az eljárási jogszabályok a jogalkotó célja szerint egyben az alkotmányosság garanciái, és az is tény, hogy a Alaptörvényt a Kúria eljárási jogi szabályok elkövetésének "árával" valósította meg.

I. Hármassal alaptörvénytől: 1./ A Kúria az Alaptörvényben körülírt alkotmányos hatáskörét lépte túl azzal, hogy olyan döntést hozott, amit csak közigazgatási hatóság hozhat, egy a törvény által szabályozott eljárásban. ..

2./ Olyan jogi faktumot mondott ki a Kúria amit csak az alkotmányos eljárási garanciákat biztosító eljárásban lehet megállapítani, ami viszont elmaradt. (Bírósági végzésre sem adta be a hatóság a perben a hatósági körzeti erdőtervet, a hatóság egyoldalú nyilatkozata szerint létező (azt sem adta be!) korábbi tíz éves körzeti erdőterv viszont lejárt) Ez olyan alaptörvénytől, ami függetlenül a fenti 1./ pontban megnevezett alaptörvénytől, ugyanis ha a Kúria hozhatott volna ilyen döntést, akkor is, ugyanúgy, mint a hatóságnak biztosítania kellett volna az intézményes eljárási garanciákat, e nélkül hatáskörrel bírva is önkényes lett volna a döntése.

3./ Az eredeti közigazgatási határozat kötelezettségeket írt elő, ezeknek a tulajdonjogot korlátozó kötelezettségeknek az alkotmányos ellensúlyát képezik azok az eljárási garanciák amiket az Evt. körzeti erdőtervezésre vonatkozó szakaszai valamint a végrehajtási rendeletek, mindenek előtt a 11/2010. kormányrendelet biztosít. E garanciák hiánya következtében tehát sérült a:

3.1./ tisztességes hivatali eljáráshoz való jog. Az alábbi 3.2. pontban is kifejtem, hogy egy hivatali hatósági eljáráshoz kötődő jog úgy sérülhet meg, hogy a Kúria illetve korábban az I. fokú bíróság hozta meg azt a döntést, amit alkotmányosan csak a hatóság hozhatott volna meg, és amely a tisztességes hatósági eljárást garantálta volna, amit a bírósági eljárás nem tud garantálni, ugyanis a hatósági eljárás lefolytatásához a bíróságnak nincs meg az alkotmányos felhatalmazás mellett a végrehajtás feltétel rendszer sem, a szakemberek, hivatali apparátus, adatok, nyilvántartás, információ, szaktudás stb. **Alaptörvény XXIV. cikk (1)** bekezdés sérelme;

3.2./ jogorvoslathoz való jog, mind a közigazgatási hatósági, mind a bíróság előtt folyó peres eljárásokban. Nemcsak egyszerűen elmaradt azaz eljárás, amiben jogszabály szerint jogorvoslati (ezen túl kiértécsítési, részvételi, tájékoztatás, javaslattételi) lehetőségem lett volna, és mely eljárás egyenes és közvetlen jogkövetkezménye lehetne csak az alkotmányos panaszom tárgyát képező hatósági kötelezési eljárás, hanem a Kúria olyan döntést hozott, amit csak az alkotmányos garanciákat biztosító, de elmaradt eljárásban a közigazgatási szerv hozhatott volna. Így következhetett be az, hogy olyan jogom sérült, ami elsődlegesen egy közigazgatási eljárásban sérülhet (és sérült is a hatóság mulasztása miatt), itt azonban ilyen eljárás közigazgatási hatáskörben nem történt (mulasztás nem eljárás), a döntést a Kúria hozta meg bírósági eljárásban. **Alaptörvény XXVIII. cikk (7)** bekezdés sérelme, valamint az **Alaptörvény XXVIII. (1)** bekezdés sérelme;

3.3./ tulajdonjogot korlátozó hatósági határozatokról döntött a bíróság ezért sérült a magántulajdon feletti rendelkezés alkotmányos garanciája, mivel e korlátozások ellensúlyát az eljárási garanciákat (amik egyben a jogorvoslat lehetőségét is magukba foglalják, tehát a 3.3./ egyrészről valamint 3.1./ és 3.2./ pontokban megnevezett alaptörvénysértések másrészről, egységet alkotnak) így súlyosan korlátozta a Kúria, a bíróság, és a hatóság a tulajdon feletti szabad rendelkezés alkotmányos jogát. Ez az **Alaptörvény XIII. cikke** sérelme;

3.4./ Osztatlan közös tulajdonról lévén szó, és arról, hogy az erdő tulajdonosa kisebbségben maradhat az erdő gazdálkodói jogosultság megszerzésekor, ebben az ügyben sérült a vállalkozás szabadságát garantáló **Alaptörvény XII. cikk. (1)** bekezdése is, mivel a jogok és kötelezettségek érvényesítése, valamint a tulajdon feletti rendelkezés korlátozása miatt arra sem volt lehetőségem, hogy egymagam erdőgazdálkodóként kérjem a nyilvántartásba vételemet, ugyanis nem voltak meg és nincsenek meg az erdőgazdálkodás jogszabályi feltételei az alkotmányosan visszas helyzet miatt;

3.5./ törvény az erdő ökológiai megőrzéséhez fűződő kötelezettséget ír elő az erdőtulajdonos számára, tehát az erdőt mint természeti erőforrást az erőtulajdonos magántulajdonában lévő erdő testesíti meg, tehát minden olyan intézkedés, amely kötelezettség és jog teljesítését, érvényesítését korlátozza, sérti az Alaptörvény egészséges környezethez való jogot garantáló **Alaptörvény XXI. (1), (2) bekezdéseit**.

Tehát az a tény, hogy a Kúria elfogadva a perben csak a felperes magánszeméllyel azonos jogi státuszú alperes egyoldalú nyilatkozatát arról, hogy az erdő tulajdonosainak mi a kötelezettsége, a Kúria döntését önálló, egy közigazgatási határozatot helyettesítő döntéssé minősíti. Az alkotmányos garanciáknak megfelelő közigazgatási határozatot, legfőképpen az alkotmányos eljárási garanciákat, amiket a hatósági körzeti erdőtervezési eljárás biztosít a perbeli erdőfelújításra kötelező határozat semmilyen mértékben nem pótolja, az tehát alkotmányjogi szempontból súlytalan.

Ex-lege erdőfelújításra kötelező, önálló eljárásban hozott kötelezés, továbbá a pertárgyi határozat, mint joghatást kiváltó eljárási előzmény teljes hiánya (hatósági körzeti erdőtervezési eljárás szakhatóságok és egyéb résztvevők kötelező bevonásával), a jogorvoslati lehetőség teljes hiánya az alapvető jogok biztosa analógiás ügyekben hozott jelentése szerint is alaptörvénysértés, alkotmányos visszásság.

Összefoglalva, a Kúria azzal ex-lege eljárása és ezen is túlmenően hatáskörét túllépő, kötelezést tartalmazó bírósági határozat hozatala alaptörvénysértő minőségű eljárás, amivel a 3. pontokban felsorolt konkrét egyéni alapjogaimat illetve közérdekhez fűződő alapjogot is sértett.

II. Az Evt. alaptörvénytől tartamát illetően. Függetlenül attól, hogy a Kúria döntése az Evt. alaptörvénytől függetlenül is értékelhető, mint önálló alaptörvénytől tartalom, a Kúria ítélete is rávilágít a Evt. alaptörvénytől tartalmára. Az ítélet hivatkozik az erdőtulajdonos kötelezettségeit szabályozó anyagi jogszabályra valamint az ahhoz kapcsolódó szankcionáló eljárásjogi jogszabályra, azonban nem hivatkozik olyan eljárásjogi garanciákra, amelyek az **Alkotmánybíróság 11/1992** számú határozata szerint " A jogállamiság és a jogbiztonság elvéből fakadnak eljárási garanciák." az Alapvető Jogok Biztosa Hivatal által AJB-8370/2012 számon korábban kiadott jelentése szerint az erdészeti hatósági eljárásokban ezek az alkotmányos eljárási garanciák az Evt. által részleteiben szabályozott körzeti erdőtervezési eljárás. Álláspontom szerint, és megjegyzem, hogy korábbi más tárgyú pereiben az erdészeti hatóság igazgatója nyilatkozata szerint is a körzeti erdőtervezési eljárás azaz alkotmányos garancia, amit a hatóságnak feltétel nélkül, tehát erdőgazdálkodó hiánya esetén is biztosítani kell, azaz el kell készítenie, azonban ezt a jogi tény nem fogalmazza meg az Evt. csak következtetni lehet erre a törvény összefüggéseiből.

Miközben az Evt. 40. §-a közvetlen összefüggésbe hozza az erdőgazdálkodó jogait és kötelezettségeit az Evt. által szabályozott hatósági körzeti erdőtervezési eljárással, aminek köszönhetően az Evt. normaszövegéből minden eljárási helyzetben és tényállás mellett egyértelműen megállapíthatók az erdőgazdálkodó jogai és kötelezettségei, ez a normavilágosság egyáltalán nem biztosított az erdőtulajdonos vonatkozásában. Ez azért is visszas, mert az erdőgazdálkodó jogai és kötelezettségei kizárólag az erdő tulajdonos valós jogaiból és kötelezettségeiből eredeztethetők, ugyanis az erdészeti hatóság akkor veszi nyilvántartásba az erdőgazdálkodót, ha az igazolja az erdő használatára vonatkozó jogosultságát, ami, ha nem maga az erdő tulajdonosa az erdőgazdálkodó, az azzal kötött erdőhasználati szerződés, tehát az erdőgazdálkodónak sem lehet az erdő tulajdonosától eltérő, azt meghaladó körű joga, vagy kötelezettsége.

A jogbiztonság hiánya önmagában még absztrakt fogalom, tárgyi ügyben az Evt. jogi normavilágossága hiányából ered a jogbiztonság hiánya, amiből a fenti I. pontban a konkrét ügyben is megvalósuló módon egyenesen következnek az Alaptörvénynek fent konkrétan megnevezett cikkei sérelme, mégpedig egyenesen és közvetlenül, ezek már konkrét alapjogi sérelmek. Ezek a konkrét alapjogi sérelmek viszont az adott tényállás mellett a *jogállamiság, valamint a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság* (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés: „Magyarország független, demokratikus jogállam.”) hiányából következnek, tehát megállapítható az **Alaptörvény B) cikk (1)** bekezdése sérelme is. a Kúria alkotmányos hatásköre átlépésével megsértette **Alaptörvény 15. cikk (1)**, valamint **25. cikkkét**, mely cikkek meghatározzák a két hatalmi ág a végrehajtás, tehát a kormányhivatal hatósága, valamint a bíróságok alkotmányos hatáskörét, mely utóbbit lépte túl a Kúria a kötelezettséget előíró határozatával.

Az I. pontban az konkrét egyéni alapjogaim konkrét sérelmeit bizonyítottam, ott tehát nemcsak a jogbiztonság általános hiányáról volt szó, ami a bíróság eljárásából továbbá a jogszabály normavilágossága hiányában keletkezett, hanem azoknak a konkrét alaptörvény cikkeivel garantált alapjogoknak a sérelmét is megneveztem és bizonyítottam, melyet a hatósági, bírósági eljárás teremtett, valamint az Evt. kifogásolt szakasza, illetve a törvényhozás mulasztása egyenes következményeként valósult meg. A II. pontban levezetett, magából a törvényi normavilágosságból eredő jogbiztonság hiány, mivel magának a törvénynek a szövegéből ered, már olyan alaptörvénytől állapot önmagában, aminek további bizonyítása nem szükséges, azonban ennek ellenére megneveztem azokat a konkrét alapjogokat, amiknek érvényesülése súlyosan sérül és ezeknek a konkrét alkotmányos jogoknak a sérelme a jogszabályi normavilágosság hiányából fakadó jogbiztonság hiánnyal áll közvetlen ok-okozati kapcsolatban.

A Kúria ítéletének érdemi indoklásából egyértelműen megállapítható,- és ebben nevezem meg annak egyik alaptörvénytől minőségét,- hogy olyan körben **állapított meg kötelezettséget** (erdőfelújítás) számomra és a többi erdőtulajdonos számára, **mely kötelezettségek megállapítására törvény intézményes garanciát rendel**, az erdőhöz fűződő jogokat és kötelezettségeket egyetemlegesen szabályozó Evt. 30-36. §-aiban. és ez az eljárási garancia már a közigazgatási eljárásban hiányzott az eljárásból, mivel a hatóság nem folytatta le azt a hatósági körzeti erdőtervezési eljárást, ami ellen egyébként jogorvoslattal élhettem volna, ha lett volna eljárás és annak eredményeként körzeti erdőtervi határozat, ezzel az alkotmányos mulasztással és ugyanakkor a részemre határozati formában előírt kötelezéssel együtt jött létre az alkotmányosan visszas helyzet.

Az intézményes eljárást az erdészeti hatóságnak kellett volna lefolytatnia, de mivel ezt nem tette meg a Kúria volt az a közhatalmi tényező, aki ezt a szerepet a végrehajtó hatalmi ágtól alaptörvénytől módon átvette ezt a hatáskört, mintegy de facto helyettesítve a körzeti erdőtervet és kötelezettséget írt elő számomra.

A bíróságok csak közigazgatási szervek által alkotmányosan szabályozott, tehát intézményes garanciák keretei között, azaz megfelelő intézményes formában hozott kötelezettséget előíró hatósági határozatot vizsgálhat felül, és ha azt jogsértőnek ítéli meg helyezhet hatályon kívül és ha ezt indokoltnak látja új eljárás lefolytatására kötelezheti a hatóságot.

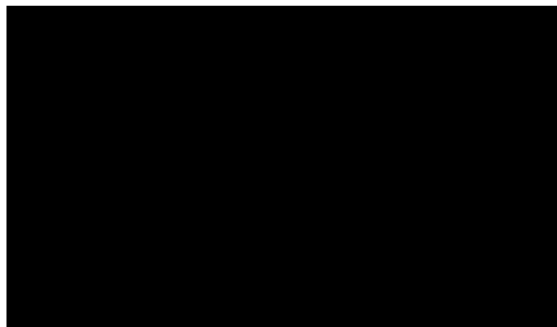
A Kúria, akárcsak azt megelőzően az I. fokú bíróság nem ezt tette, nem egy a hatósági körzeti erdőtervezésben megállapított kötelezettséget előíró határozatot vizsgálta felül, hanem egy olyan eljárásban keletkezett határozatot, mely eljárásban az adott körben (erdőfelújítás) nem hozhatott volna az adott hatóság ilyen tartalmú rendelkezést. A Kúria ítélete említést nem tesz a jogokat és kötelezettségek megállapítása alkotmányos intézményes garanciáját keletkeztető Evt. 33-36. §-áról, viszont a per tárgyát képező közigazgatási határozat nem olyan jogi intézményes eljárásban és keretek között keletkezett, ami a törvényben garantált alkotmányos eljárási garanciát biztosítani egyedül képes, tehát nem körzeti erdőtervezési eljárásban, hanem egy **ex lege eljárásban, ami az Alkotmánybíróság korábbi más ügyben hozott határozata valamint az Alapvető Jogok Biztosa Hivatal két korábbi jelentése megállapítása szerint önmagában is alaptörvénysértő eljárás.**

Tárgyi alkotmányjogi panaszom korábbi beadványiban az Alaptörvény 15. cikk (1), valamint 25. cikk sérelmére hivatkoztam, hogy a bíróság az saját hatalma alkotmányos keretei túllépte, ezzel előidézte a *jogállamiság, valamint a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménynek az érvényesíthetlenségét (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés*: „Magyarország független, demokratikus jogállam.”). Mivel a jog kiszámíthatatlanná válik az által, hogy egy hatalmi ág a bíróság olyan döntést hoz, amit másik hatalmi ág a kormány mint végrehajtó hatalom hozhatna csak meg. A kötelezettséget előíró, tárgyi ügyben emellett a magántulajdont is érintő határozatot helyettesített a Kúria a döntésével. Érteken szerűen tette ezt a törvények tételes rendelkezései által garantált konkrét eljárási garanciák nélkülözésével, mely garanciák biztosítását a törvény kifejezetten és kizárólagosan a kormány szerv hatáskörébe utalja, és mely eljárási garanciákhoz jogorvoslatot is biztosít ugyanez a törvény, aminek érvényesítése szintén csak a kormány szervvel szemben közigazgatási eljárásban lehetséges, a Kúriával szemben ilyen hatékony jogorvoslatra nincs lehetőség. Az ítélet azért manifeszt bizonyítéka a alaptörvénysértésnek, mert annak ellenére, hogy az a keresetemnek és az I. fokú bírósági eljárásnak is eleme volt a Kúria ítélete indoklási részében fel sem merül az intézményes eljárási garancia kérdésköre (hatósági körzeti erdőtervezés), amiből egyenesen következik, hogy a bíró az intézményes garanciát megtestesítő hatósági körzeti erdőtervezési eljárás helyett, valamint annak végrehajtására törvényileg alkotmányos hatáskörrel rendelkező kormányhivatal (figyelem mindkét feltétel tehát az eljárás és az eljáró együttesen teljesíti az alkotmányos feltételt) helyett döntött és állapított meg kötelezettséget.

Ismétlem, nem a Kúria illetve az I. fokú bíróság valamint az erdészeti hatóságnak a téves jogértelmezését nevezem meg, mint alaptörvénysértő magatartást, hanem azt az alapjogsértő állapotot, ami az erdészeti hatóság és a bíróságok akár téves, vagy akár helyes jogértelmezése következtében előállt. amennyiben, ha a jogszabályt helyesen értelmezve döntött volna a Kúria, akkor az is bizonyítaná, hogy maga a jogszabály alaptörvénysértő, mégpedig súlyosabb mértékben, mint amennyire az általam fentebb ismertetett okokból valóban az, ebben az esetben önmagában emiatt kel a Tisztelt Alkotmánybíróságnak helyt adni panaszomnak, azaz megsemmisíteni az alkotmányos okokból kifogásolt jogszabályi szakaszt, felszólítani a jogalkotót azaz az országgyűlést az alkotmányos mulasztás megszüntetésére és arra, hogy az Alaptörvénynek megfelelő törvényt alkosson a már törvényelőkészítés alatt álló erdővédelmi törvény formájában. Az alkotmányjogi panaszom másik elemét képező egyedi bírósági ítéleteket meg kell semmisítenie ebben az esetben is, mivel azt Alaptörvénysértő jogszabály alkalmazásával hozta meg az I. fokú bíróság, valamint a Kúria.

Budapest, 2016. február 23.

Indítványozó képviselőjében:

Művelő Köt. Kúria ítélete